

Μόνο όταν, διδαγμένο από τα παθήματά του, το
Γένος ανένηψε, ήλθε «με χρόνους και καιρούς» η
πολυπόθητη παλιγγενεσία.

του Αρχιμανδρίτη Γεωργίου Καψάνη.

Ο λαός μας βιώνει σήμερα μια κατάσταση η οποία του προκαλεί έκπληξη, απορία, φόβο, οργή.

Και όλα αυτά παράλληλα με περικοπές μισθών και συντάξεων, με φτώχεια, με ανεργία, με απολύσεις από την εργασία, με εκπατρισμό των ταλαντούχων νέων, με σχεδόν βέβαιη συρρίκνωση της εθνικής κυριαρχίας, με απειλή εθνικών περιπετειών. Το έθνος μας βιώνει κάτι που δεν θέλει πολύ για να φέρει τους ανθρώπους σε απόγνωση, τον λαό σε ξεσηκωμό, την κοινωνία στην κατάρρευση.

Διερωτάται ο λαός μας: Ποιός μας έφερε, ή γιατί φθάσαμε σε αυτό το σημείο;

Οι αναλύσεις που έχουν γίνει, κάνουν λόγο για αποτυχία του οικονομικού μοντέλου της Δύσης, για λάθη του πολιτικού συστήματος της χώρας, για οικονομικό ανορθολογισμό, για συνέπειες της εκτεταμένης διαφθοράς στην κοινωνία, για πειραματισμούς της Νέας Τάξης Πραγμάτων, για στοχοποίηση του λαού μας από ξένα κέντρα αποφάσεων, για μεθοδευμένη υπονόμηση των πνευματικών αρχών και αξιών που συγκροτούν την εθνική μας συνείδηση, κ.α.

Το Γένος μας όμως έχει μακρά και πλούσια ιστορία. Δεν είναι η πρώτη φορά που πέρασε τέτοιες και χειρότερες δοκιμασίες. Αν και έμεινε σήμερα μικρό και αδύναμο, όμως έχει την ίδια ψυχή.

Η Ιστορία μας είναι πολύτιμος καθρέπτης. Μπορεί ο λαός μας και πάλι να σταθεί με ειλικρίνεια μπροστά της και κοντά στις – οπωσδήποτε αξιόλογες οικονομικοπολιτικές αναλύσεις -, να κάνει και άλλους υπολογισμούς. Μπορεί να κάνει την αυτοκριτική του, να δει τις πνευματικές παραμέτρους της κρίσεως και να ανασυγκροτήσει τις δυνάμεις του.

Οι εποχές που προηγήθηκαν από την άλωση της Θεσσαλονίκης και από την Άλωση της Πόλης έχουν πολλές ομοιότητες με την δική μας σήμερα. Τότε μεγάλοι και σοφοί πατέρες της Εκκλησίας και του Γένους προείδαν τον κίνδυνο, μίλησαν προφητικά, ζήτησαν από τους άρχοντες και τον λαό να ανανήψουν, να μετανοήσουν.

Σήμερα μπορούμε να ακούσουμε την φωνή τους καθαρώτερη, διδαγμένοι από την Ιστορία.

Μετά την Άλωση της Βασιλευούσης, μία από τις χειρότερες εκείνες δοκιμασίες του, το Γένος μας δεν έμεινε αβοήθητο από τον Θεό, όταν με περισυλλογή, αυτοκριτική και μετάνοια καλλιέργησε τις ρίζες της πνευματικής του ελευθερίας, ανασύνταξε τις πνευματικές του δυνάμεις και ανέπτυξε τις αντιστάσεις του.

Ο Άγιος Συμεών ο αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ο οποίος εκοιμήθη έξι μόλις μήνες πριν από την άλωση της πόλης του, και ο Άγιος Γεννάδιος ο Σχολάριος που έζησε την Άλωση της Βασιλευούσης, ομιλούν προφητικά για τα αίτια που οδήγησαν τότε στην καταστροφή. Δεν εισακούσθηκαν. Μόνο όταν, διδαγμένο από τα παθήματά του, το Γένος ανένηψε, ήλθε «με χρόνους και καιρούς» η πολυπόθητη παλιγγενεσία.

Και σήμερα, παρά την ζοφερή εικόνα που διαγράφεται στον ορίζοντα, η ελπίδα του Γένους δεν εξέλιπε. Επειδή υπάρχει η ανάμνηση και η αυτοκριτική.

(†) Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους – Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης.

***από το βιβλίο: «Η ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ- ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ» – Ιερομονάχου Λουκά Γρηγοριάτου – Εκδόσεις Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους 2012.**